

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5451/2025
24.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Јасмине Стаменковић, Татјане Ђурица, Татјане Миљуш и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА из села ..., општина ..., чији је пуномоћник Марко Ђорђевић, адвокат из ..., против туженог Акционарског друштва „Електромреже Србије“ Београд, чији је пуномоћник Јелена Заов Митровић, адвокат из ..., ради исплате накнаде за стварну службеност, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 211/2024 од 13.11.2024. године, у седници одржаној 24.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 211/2024 од 13.11.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 211/2024 од 13.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 4951/22 од 11.09.2023. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде за успостављену стварну службеност проласком далековода јачине 400 kw ТС Ниш 2 – Граница Македоније, релација ТС Ниш 2 – ТС Лесковац 2, на кп бр. .../... КО ... уписану у лист непокретности бр. ..., у површини од 3.036 м², на којој је установљена службеност, сходно уделу тужиоца од 1/1, исплати 707.490,00 динара са законском затезном каматом почев од 11.09.2023. године као дана пресуђења, до коначне исплате. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу исплати трошкове парничног поступка од 142.525,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 211/2024 од 13.11.2024. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је обавезивање туженог на исплату тужиоцу накнаде због конституисаног права законске стварне службености провођењем преко катастарске парцеле тужиоца, надземних електричних водова далековода у корист туженог, на основу одредбе члана 53. став 3. Закона о основама својинскоправних односа. Одлуке нижестепених судова о обавези туженог да тужиоцу исплати накнаду и о питању застарелости права на ту накнаду, донета је у складу са правним ставом Врховног касационог суда усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 23.01.2017. године о правној природи накнаде због проласка кабла електричне енергије ваздушним путем и о застарелости те накнаде. По овом правном ставу, правилно је као дан почетка рачунања рока застарелости узет дан када је на основу одлуке надлежног управног органа електромрежа стављена у функцију. Врховни суд је у својим одлукама заузео став да се стављањем у функцију подразумева издавање употребне дозволе и да се од издавања употребне дозволе има рачунати почетак рока застарелости (одлуке Рев 10470/22 и Рев 27018/23) те стога указивање ревидента на различиту судску праксу у погледу почетка рачунања рока застарелости није од утицаја.

Из изложених разлога, пошто нема правних питања која би налагала потребу одлучивања о изјављеној ревизији као о посебној, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде за успостављену стварну службеност тужилац је поднео 21.09.2022. године, а преиначио 19.04.2024. године. Вредност предмета спора побијаног дела износи 707.490,00 динара, што представља динарску противвредност износа од 6.039,31 евро, обрачунато по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе.

С обзиром да у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан

преиначења тужбе, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена и на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**